

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 689).

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (Brandes): Dette Lovforslag er oprindeligt indbragt ved privat Initiativ i Folketinget. Det berører §§ 3 og 7 i Ejendomsskyldloven. Denne Lovs § 3 omhandler den Promille, efter hvilken Ejendomsskylden opkræves, § 7 omhandler i det væsentlige Fradragsreglerne. Som Forslaget oprindeligt forelaa, gik det ud paa, at der i denne Forbindelse ikke skulde tages Hensyn til Vurderingssummen. Efter de nugældende Regler komme Fradragene kun til Anvendelse, naar Vurderingssummen ikke overstiger henholdsvis 12,000 eller 6,000 Kr. i de to forskellige Tilfælde, hvor der overhovedet bliver Tale om, at der finder Fradrag Sted, nemlig enten for saadanne Ejendomme paa Landet, hvortil der er knyttet Havebrug eller Landbrug, eller ogsaa saadanne Ejendomme, som bebos af en enkelt Familie, og hvis Beboere tilhøre Arbejderklassen.

Forslaget gik ud paa, at den nævnte Begrænsning i Vurderingssummen skulde ophøre, og samtidig foresloges det ogsaa, at Fradraget skulde sættes til en bestemt Sum, nemlig 2,500 Kr., medens Fradraget efter Loven er forskelligt i de forskellige Tilfælde, som opregnes i Ejendomsskyldloven, og som jeg ikke behøver at gaa ind paa, da de ere ærede Medlemmer tilstrækkelig bekendte.

Regeringen syntes, at der var en meget rimelig Tendens i det foreliggende Forslag. Dette, at man ikke tog Hensyn til Vurderingssummen, var meget heldigt, idet man derved kom ud over megen Vilkaarlighed og naaede til en retfærdigere Beskatning. Der er jo ikke i og for sig noget, der taler for, at en Ejendom, som er vurderet til 6,100 Kr., intet Afdrag skal have, medens en Ejendom, vurderet til 5,900 Kr., faar et Afdrag, og saa fremdeles. Enhver kan selv fortsætte denne Betragtning; de saakaldte Grænseejendomme, for at nævne dem saaledes, komme altid ind under et ganske vilkaarligt Skøn. Ogsaa Regeringen har ment, at det var fornuftigt at komme bort derfra. Samtidig syntes

det rimeligt og heldigt, at man ogsaa fastsatte Fradraget til et bestemt Beløb. Saa langt kunde Regeringen altsaa tiltræde Forslaget.

Forslaget havde saa den Begrænsning, at medens det omhandlede alle Ejendomme paa Landet eller paa Købstædernes Markjorder som den første Afdeling af de Ejendomme, der kunde være Tale om at give Afdrag, fastholdt det med Hensyn til Byerne, at der skulde tages Hensyn til Beboernes Vilkaar, idet det var en Betingelse for Fradraget, at Ejendommen kun beboedes af en enkelt Familie af Arbejderklassen. Regeringens Stilling blev nu den, at for at den kunde støtte dette Forslag, maatte den almindelige Fradragsregel udvides til alle Ejendomme i By og paa Land, saaledes at der blev en almindelig Fradragsregel, den, at der i enhver Ejendoms Skyldværdi fradroges 2,500 Kr. Derved mente man at komme ind paa den rimeligste og heldigste Løsning af dette Spørgsmaal. Kun har Finansministeriet gjort en Undtagelse, nemlig med Hensyn til ubebyggede Ejendomme.

Saaledes, som Forslaget nu foreligger vedtaget af det høje Folketing enstemmigt — i alt Fald frasat en enkelt Stemme, som jeg tror ikke en Gang blev afgiven imod det —, omfatter det alle Ejendomme med den enkelte Undtagelse, som Regeringen har foreslaaet, nemlig ubebyggede Ejendomme. Der findes i Forslaget den Bestemmelse, at de Ejendomme, som skulde have dette Fradrag paa 2,500 Kr. i Vurderingssummen, ere saadanne, der ere forsynede med Drifts- eller Beboelsesbygninger. Hvad „Beboelsesbygninger“ angaar, vil det være ganske klart, hvad dermed menes. Ved „Driftsbygninger“ skal forstås virkelige Driftsbygninger, hvorved det altsaa end mere klarlægges, at selve Ejendommen skal være i Drift, enten det nu er til Havebrug eller Landbrug, Græsgang o.s.v. Og dette er sket af den Grund, at ogsaa efter den nu gældende Ejendomsskyldlov er det i Virkeligheden udelukket, at ubebyggede Ejendomme kunne faa Fradrag. Den første Afdeling af Ejendomme, der faar Fradrag, er de Ejendomme paa Landet, hvortil der er knyttet Havebrug eller Landbrug, ind under hvilket den ubebyggede Ejendom altsaa ikke kommer, og hvad den anden Afdeling angaar, er det jo Ejendomme, der ere beboede, det er Beboelsesforholdene og Beboernes Vilkaar, der ere det afgørende for disse Ejendomme. Altsaa den ubebyggede Ejendom er i og for sig undtagen. Dette har Re-